

Українські народні пісні

* * *

Вийди, вийди, сонечко,
На дідове полечко,
На бабине зіллячко,
На наше подвір'ячко,
На бабине зіллячко,
На наше подвір'ячко,

На весняні квіточки,
На маленькі діточки.
Там вони граються,
Тебе дожидаються.
Там вони граються,
Тебе дожидаються.

* * *

Купайло, Купайло,
Де ти зимувало?
Зимувало в лісі,
Ночувало в стрісі;
Зимувало в пір'ячку,
Літувало в зіллячку.

* * *

Там у полі криниченька,
Навколо пшениченька.
Там женчики жали,
Золоті серпи мали,

Срібнії юрочки,
 Що в'язали снопочки.
 Добрії були женці —
 Дівчата й молодиці.
 Дівчата — косаті,
 А хлопці — вусаті,
 Молодиці — білолиці.

* * *

Маяло житечко, маяло,
 Як у полі стояло,
 А тепер не буде маяти,
 А буде в стодолі лежати.
 До межі, женчики, до межі,
 Бо мої пиріжечки у діжі.
 До краю, женчики, до краю,
 То я вам пиріжечка покраю.
 Котився віночок по полю,
 Просився у женчиків додому:
 — Візьміть мене, женчики, з собою
 Та занесіть мене до господаря в стодолу,
 Бо я вже в чистім полі набувся,
 Буйного вітречку начувся,
 Од ясного сонечка нагрівся,
 А дрібного дощику напився;
 Нехай же я у стодолі одпочину,
 Поки вивезуть знову на ниву.

* * *

Ой хто, хто Миколая любить,
 Ой хто, хто Миколаю служить,
 Тому святий Миколай